

Meer successierecht bij indirecte vererving?

---

18 december 2007

Zo'n twee jaar geleden is een goede vriend van mij - veel te vroeg - gestorven. Zijn vermogen had hij bij testament nagelaten aan zijn neven en nichten. Die erfstelling had hij uiteraard doorgesproken met zijn vrouw. Zij was daarmee akkoord, omdat ze pas op latere leeftijd getrouwd waren en zij over voldoende eigen middelen beschikt. Desondanks hebben de neven en nichten besloten om de erfenis te verwerpen om die zo toch ten goede te laten komen aan zijn weduwe. Zij heeft die erfenis aanvaard; wat moest ze anders? Het vreemde feit doet zich nu voor dat de weduwe successierechten moet betalen alsof de neven en nichten de nalatenschap hebben verkregen, terwijl zij die bij een rechtstreekse vererving voor een flink deel belastingvrij had kunnen verkrijgen. Dat kan toch niet kloppen?

Antwoord

Ja, dat klopt wél. In de Successiewet is nadrukkelijk bepaald dat wanneer de erfgenamen een nalatenschap verwerpen, degene die de nalatenschap wel verkrijgt daarover successierecht moet betalen alsof degenen die oorspronkelijk als erfgenamen waren aangewezen, de nalatenschap niet hadden verworpen. Deze bepaling is in de wet opgenomen om te voorkomen dat de Staat te kort komt als een nalatenschap niet wordt aanvaard. De enige manier om onder de 'doorgeschoven' heffing uit te komen, is dat de opvolgende erfgenaam de nalatenschap ook weer verwerpt. Dat de opvolgende erfgenaam bij een rechtstreekse vererving veel minder successierecht verschuldigd zou zijn geweest, is geen reden voor coulance. Een beroep op de hardheidsclausule is zinloos, zo blijkt uit de rapportages van de Commissie Verzoekschriften van de Tweede Kamer. De wetgever heeft het 'doorrollen' van de heffing nadrukkelijk in de wet vastgelegd, zodat geen sprake is van een onbedoelde hardheid.